

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Mistreț împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate cu privire la declararea ilegală a refuzului și obligarea radierii sumei,
împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 16 noiembrie 2017, Maria Mistreț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate cu privire la declararea ilegală a refuzului și obligarea radierii sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că, are calitatea de consumator al serviciilor prestate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 la locul de consum din mun. XXXXXXXX bd. XXXXXXXX, nr. xx, ap. x.

Prin certificatul nr.157 din 2 octombrie 2017, i s-a adus la cunoștință că la acest loc de consum există o datorie în mărime de 13 962,84 de lei, formată din restanța de plată a apei potabile în sumă de 4 326,17 lei, 1 485,37 de lei apa menajeră și 8 151,30 de lei apa caldă. Având în vedere existența echipamentelor de măsurare la locul de consum, facturarea s-a operat potrivit indicilor, iar această sumă este ilegală.

Nefiind de acord cu acțiunile pârâtei, a formulat cererea prealabilă prin care s-a solicitat radierea datoriei.

Prin răspunsul din 3 noiembrie 2017, i s-a comunicat despre corectitudinea facturării, având în vedere că nu a fost executată obligația de înscriere lunară a indicilor contoarelor individuale.

A indicat că, nu este de acord cu acest răspuns și îl consideră ilegal deoarece pârâta dispune de obligația legală de a verifica, deservi și administra corespunzător echipamentele de măsurare. Astfel, sumele reflectate sunt urmare a unei erori de

facturare, iar careva probe ce ar confirma neindicarea datelor echipamentului de măsurare sau o somație din partea pârâtei care să constate acest fapt, nu există.

Solicită Maria Mistreț admiterea acțiunii, declararea ilegală a refuzului Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate cu obligarea de a radia suma de 13 962,84 de lei din fișa locuinței ap. nr. x din mun. XXXXXXX bd. XXXXXXX, nr. xx.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea a fost admisă integral; s-a declarat ilegal refuzul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate de a radia suma de 13 962,84 de lei din fișa locuinței ap. 214, din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 3; s-a obligat Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate de a radia datoria în sumă de 13 962,84 de lei, compusă din 4 326,17 lei apă potabilă, 1 485,37 de lei apă menajeră și 8 151,30 de lei apă caldă, din fișa locuinței a ap. x din mun. XXXXXXX bd. XXXXXXX, nr. xx.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate, ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La 25 iunie 2018, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

A indicat că, Maria Mistreț nu a înscris lunar indicii contoarelor individuale, fapt care a dus la facturarea serviciilor după o altă formulă. La materialele cauzei nu există careva probe că Maria Mistreț a indicat indicii contoarelor.

Relevă că, instanța de fond și de apel a radiat datoria fără a stabili care este perioada în care aceasta a fost formată, iar termenul de prescripție nu poate fi aplicat pentru întreaga sumă.

Solicită Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018 și a hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimata Maria Mistreț nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolabilitate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolvență, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 15 mai 2018 (f.d.69). Însă, la materialele cauzei lipsesc careva date privind recepționarea acesteia. Cererea de recurs a fost depusă la data de 25 iunie 2018 (f.d.72).

Astfel, recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolvență, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolvență, în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolvabilitate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, în proces de insolvabilitate, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Maria Ghervas

Nicolae Craiu